

Conduir, però ... fins quan...?

- Doncs, fins que pugui!

Aquesta és la resposta majoritària i immediata de qualsevol persona quan se li pregunta fins quan té intenció de conduir.

A l'estat espanyol no hi limitació per edat avançada per la conducció. Però es renova per menys temps cada vegada.

La generació de conductors que ara s'acosta als setanta anys son majoritàriament persones que han conduït des de joves. El cotxe i la llibertat de moviments que comporta han format part de la seva vida des de molt joves. Molts d'ells han utilitzat el vehicle per motius laborals tant per desplaçar-se fins al lloc de treball com per desplaçaments que la pròpia feina necessitava. Però també, per les vacances, caps de setmana, sortides curtes, compres, etc. han estat possibles gràcies a poder disposar del cotxe.

Les dones van començar a conduir de manera generalitzada més tard, però ara ja tenim conductores amb setanta anys o més que han pogut compaginar la seva vida familiar amb la laboral gràcies a la llibertat de moviments que els hi oferia el cotxe. Moltes d'elles sense aquesta avantatge no haguessin pogut portar els fills a l'escola, anar a la feina, fer la compra, etc. Per tant, el tenir carnet de conduir suposava una autèntica carta de llibertat. A part queda el fet que aquesta generació de dones van haver de lluitar contra una societat masclista que veia molt malament el fet que una dona pogués conduir, potser per negar-li aquesta llibertat que suposava.

● **Octogenaris al volant**

Probablement tots coneixem cassos de persones que s'acosten i alguns passen de vuitanta anys i estan encara conduint. Cada cas és particular, però ens referirem

a les persones que son autònomes i aparentment estan bé físicament.

Qui li priva de conduir a una persona així? Si passen les revisions mèdiques no hi ha cap motiu legal pel qual no pugui fer-ho.

Les revisions mèdiques les fa un centre especialitzat, on es realitzen unes proves bàsiques. Aquests centres poden determinar que una persona necessita ulleres, miralls complementaries, etc. Però evidentment no poden controlar que les mesures que recomanen es compleixin. A més, i molt important, sovint no han vist mai a la persona que acudeix a renovar-se el carnet. No coneixen el seu expedient mèdic i han de donar per certa la informació que el client els faciliti, i tot això en un temps limitat.

Altra cosa és que, en un espai controlat una persona pugui respondrà adequadament a una sèrie d'estímuls i passar una sèrie de proves, i un altre cosa és que aquesta persona reaccioni correctament davant una situació imprevista.

El trànsit cada vegada és més complex,

els cotxes cada cop son més potents i tot plegat requereix una rapidesa de reflexes que potser una persona de més de vuitanta anys no sempre té.

● **La família**

La família pot opinar, pot intentar fer veure a la persona en qüestió que els anys han passat i que pot posar-se en perill, però el que no pot fer és prohibir. Si s'ha passat una revisió i se li ha renovat el permís de conduir, amb l'edat que sigui, una persona pot conduir. I qui diu el contrari?

Probablement per la llibertat que comentàvem anteriorment i també per autoestima, ens resistim a deixar de conduir. És més, en qualsevol aspecte de la vida, acceptar que el moment ja ens ha passat i adaptar-nos a una nova realitat costa molt, especialment quan aquesta nova realitat ens priva d'una llibertat que hem exercit des de ben joves.

És per això que familiars de persones especialment grans han demanat repetidament que sigui trànsit qui limiti l'edat de conducció. D'aquesta manera seria la llei qui impediria la conducció i no hi hauria enfrontaments familiars ni seria discutible el fet de "si puc conduir o no".

● **El col·lectiu**

El col·lectiu de persones grans en general no està a favor d'una limitació per edat.

En primer lloc considera que l'experiència els avala a l'hora de conduir. A més, és un col·lectiu que respecta al peu de la lletra les normes de circulació, son molt prudents a l'hora de fer per exemple un avançament, respecten els límits de velocitat, etc. Per tant, no hi ha motiu per privar a ningú del cotxe, mentre es pugui...

Altre cop apareix aquest "mentre es pugui". Aquesta és probablement la pregunta del milió: quan no es pot?

En el món rural, disposar de vehicle suposa un gran avantatge per la mobilitat de les persones grans, a part que la conducció fa per llocs amb poc trànsit, i normalment son recorreguts curts.

La ciutat és un espai difícil. Segons les estadístiques, les persones grans son les que tenen més incidències en atropellaments. Sigui per creuar el carrer per on no s'ha de fer o per imprudència d'altres conductors, el cas és que són el col·lectiu de vianants que més accidents té.

I com a conductors, la ciutat posa davant dels conductors molts estímuls alhora que posen a prova reflexes i habilitats.

En aquest punt no podem deixar de dir que hi ha persones joves que no haurien d'estar conduint per moltes raons, i per tant aquest és un tema que va més enllà de l'edat de les persones.

Les persones grans acostumen a fer trajectes curts, sovint repetits i tenen una incidència de sancions molt baixa.

● **Què en pensa Trànsit?**

Per preparar aquest article ens hem posat en contacte amb el director general de trànsit, sr. Joan Aregio.

El sr. Aregio descarta limitar l'edat de conducció per edat avançada. És més considera que les persones grans formen un col·lectiu que respecta molt les normes de trànsit i té una conducció molt prudent.

Sovint molts avis es fan càrrec de recollir i/o portar els nets a l'escola, o a fer activitats. Això fa que siguin un col·lectiu pedagògic important per a la seguretat vial.

És important que els nens vegin un exemple de conducció responsable i respectuosa i aprenguin d'aquest exemple.

Des de la direcció general s'és conscient del que suposa poder conduir per a l'autonomia de les persones i es considera inapropiat limitar a tothom per edat.

A més, es tracta del col·lectiu que menys sancions de trànsit té.

● **La família ha d'assumir la seva responsabilitat.**

El sr. Aregio considera que les famílies de persones grans que no estan en condicions per conduir han de assumir part de la responsabilitat i no passar-la tota a l'administració.

Les famílies han d'avaluar el cas concret amb el metge de capçalera i tenint present totes les circumstàncies individuals de la persona en qüestió.

Es considera que el factor determinant ha de ser la revisió psicotècnica i no pas l'edat el que determini la idoneïtat per continuar al volant.

El sistema de revisions per a la renovació dels permisos de conduir es fa en centres autoritzats, però el metge no té accés a

l'expedient mèdic de la persona que té davant.

La llei de protecció de dades limita l'accés a l'historial mèdic, i ha de ser la persona interessada la que doni el seu consentiment per accedir-hi.

Des del servei general de trànsit s'està treballant des de fa mesos en un sistema que permeti personalitzar les revisions. Les dades clíniques han d'estar a l'abast del metge que fa la revisió de manera que tingui tota la informació possible sobre la persona, i dintre de la confidencialitat mèdica, es pugui decidir en cada cas concret el que és millor.

Però això no només es planteja per a les persones grans, es tracta de que qualsevol qui vagui per a obtenir o renovar el permís de circulació pugui ser avaluada individualment segons el seu historial clínic

Sr. Joan Aregio
director general de trànsit